

AVIZ

referitor la proiectul de Lege pentru ratificarea „Memorandumului de Înțelegere între Guvernul României și Guvernul Republicii Franceze privind dezvoltarea proiectelor cu „Implementare în comun” pe baza articolul 6 al Protocolului de la Kyoto la Convenția-cadru a Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice semnat la București, la 28 septembrie 2004

Analizând proiectul de Lege pentru ratificarea „Memorandumului de Înțelegere între Guvernul României și Guvernul Republicii Franceze privind dezvoltarea proiectelor cu „Implementare în comun” pe baza articolul 6 al Protocolului de la Kyoto la Convenția-cadru a Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice semnat la București, la 28 septembrie 2004, transmis de Secretariatul General al Guvernului cu adresa nr.37 din 02.03.2005,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a) din Legea nr.73/1993, republicată și art.48(2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil proiectul de lege, cu următoarele observații și propuneri:

1. Proiectul de lege are ca obiect de reglementare ratificarea „Memorandumului de Înțelegere între Guvernul României și Guvernul Republicii Franceze privind dezvoltarea proiectelor cu „Implementare în comun” pe baza articolul 6 al Protocolului de la Kyoto la Convenția-cadru a Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice, semnat la București, la 28 septembrie 2004.

Proiectul face parte din categoria legilor ordinare.

2. În aplicarea art.75 din Constituția României, republicată prima Cameră sesizată cu dezbateră proiectului este Camera Deputaților.

3. Cu privire la **titlul** înțelegerii româno-franceze supuse ratificării, observăm că în textul în limba franceză (atât în titlu cât și în cuprins) aceasta este denumită **Acord**, iar în textul în limba română este denumită **Memorandum de Înțelegere**. Cum o asemenea deosebire nu se justifică sub nici un aspect și întrucât noțiunea de Acord este cea obișnuită, considerăm că documentul trebuie să poarte același nume în ambele texte, respectiv pe cel de Acord.

4. La **titlul proiectului de lege și la Articolul unic**, denumirea Memorandumului de Înțelegere (sau a Acordului) supus ratificării nu trebuie să fie pusă între ghilimele, cu atât mai mult cu cât în interiorul acestor ghilimele se mai află o denumire („Implementare în comun”) plasată între același semne.

La titlul documentului ar fi fost preferabil să se spună „... privind **promovarea** ...” în loc de „privind **dezvoltarea** pentru a exprima mai exact obiectul Memorandumului și pentru ca formularea să fie identică cu cea din textul în limba franceză („pour la **promotion**”).

5. La **primul alineat al preambulului**, pentru o exprimare corectă și precisă, ar fi trebuit să se spună că România și Republica Franceză „sunt Părți la Convenția-cadru”, așa cum s-a spus în alineatul următor, nu „Părți ale Convenției-cadru”.

6. La **alineatul al patrulea al preambulului**, formularea corectă, concordantă cu cea din textul în limba franceză, ar fi fost următoarea: „Luând în considerare **orice decizie** de implementare ... **susceptibilă să fie adoptată de ...**”.

7. Cu privire la **clauza finală** a Memorandumului semnalăm următoarele:

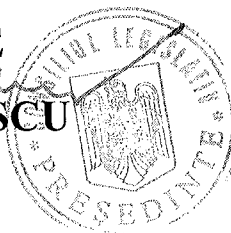
a) documentul nu a fost semnat „în **câte două exemplare originale**”, cum greșit se spune în text, ci „în două exemplare originale”, așa cum rezultă clar și din textul în limba franceză”; din felul în care este redactat textul în limba română, rezultă că ar exista câte două exemplare originale pentru fiecare Parte Contractantă, ceea ce nu este exact;

b) formularea „**ambele** texte fiind egal autentice” este, de asemenea, greșită, pentru că, în context, este vorba despre 4 texte

b) formularea „**ambele** texte fiind egal autentice” este, de asemenea, greșită, pentru că, în context, este vorba despre 4 texte (două în limba română și două în limba franceză), care compun cele două exemplare originale ale Memorandumului.

Ar fi fost preferabilă traducerea exactă în limba română a textului corespunzător în limba franceză: „Făcut la București, la 28 septembrie 2004, **în două exemplare originale**, fiecare în limba română și în limba franceză, **cele două versiuni** fiind egal autentice”.

PREȘEDINTE
dr. Dragoș ILIESCU

București

Nr. 159/2.03.2005